

De hete stoel

(Der heisze stuhl)

Blijspel in drie bedrijven

door

MARGET SUEZ

vertaling

HAN MANRHO

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HETE STOEL - DER HEISZE STUHL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGET SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FABIAN - boer en oom van Innocentia en Isidoor

STIEN - Fabian's huishoudster en latere vrouw

INNOCENTIA - nicht van Fabian

ISIDOOR - neef van Fabian. Eigenaar van een antiekzaak.

THEA - vrouw van Isidoor

CHARLES - vriend van Innocentia

DECOR:

Huiskamer op een boerderij. Twee deuren, een raam, telefoon, klok, kast, tafel, stoelen, antieke stoel.

EERSTE BEDRIJF

Huiskamer van een boerderij. Middelpunt is een antieke stoel (Chippendale) met dikke bekleding, die er niet zo goed bij past. Fabian en Stien bekijken hem aandachtig. Fabian gaat erin zitten. De stoel bevalt hem.

STIEN: Nou boer, je hebt een mooie stoel geërfd van je zuster!

FABIAN: Wil je hem ook eens proberen, Stien? Zo'n stoel voelt heel deftig aan. Vanaf vandaag is het mijn bejaardenstoel!

STIEN: Kom nou! Je hebt nog lang geen bejaardenstoel nodig! (*gaat zitten*) Maar hij zit inderdaad lekker. Wil je hem niet wat dichterbij het raam hebben? Daar staat-ie mooier. En bovendien heb je dan wat meer licht als je je krantje gaat lezen.

FABIAN: Een goed idee. Ik ben wel benieuwd wanneer mijn inhalige familie komt opdagen om erachter te komen wat ik allemaal geërfd heb.

STIEN: Je nicht heeft me er al naar gevraagd.

FABIAN: Dan laten de andere twee aasgieren ook niet lang meer op zich wachten.

STIEN (*springt op*): Ojé, ik moet naar de keuken, anders koken de aardappels tot pap. (*af. Fabian gaat in de stoel zitten en schuift stukje voor stukje richting raam. Isidoor, Innocentia en Thea op*)

FABIAN: Als je 't over de duvel hebt...

ISIDOOR: Een hele goeie dag, oom Fabian. Wat ben je aan het doen?

THEA: Waarom bent je zo aan het schuiven met die stoel, oom Fabian?

FABIAN (*snauwend*): Nog nooit gehoord van stoelgang?

INNOCENTIA (*stroopsmeerderig*): Is dat die prachtige stoel die je geërfd hebt van tante Adelheid?

FABIAN: Jazeker! (*staat op*) En bekijk hem maar eens goed. (*tegen Thea, trots*) Nou, is dat een prachtstoel of niet? Je weet toch wat echt antiek is? Die Franse koning, Louis X (*uitspreken als letter X!*) heeft er vast en zeker in gezeten. Of misschien Napoleon wel!

THEA: Daar geloof ik niks van. Maar als ik me niet vergis, is dat een echte Chippendale.

FABIAN: Ho even. Al hebben jullie dan een antiekzaak, daarom hoef je die stoel niet af te kraken!

ISIDOOR: Hij is vast en zeker veel geld waard. Heeft tante Adelheid je nog meer nagelaten, oom Fabian?

INNOCENTIA: Ze had toch ook nog zo'n mooi bureautje! Daar had ik best belang bij gehad.

FABIAN: O, die heeft ze aan het dierenasyl gegeven.

INNOCENTIA (*ontzet*): Aan het dierenasyl?

FABIAN: Jazeker. De katten mogen erin jongen.

THEA (*verontrust*): Katten! Kom nou! (*nieuwsgierig*) Was er verder niets meer? Ik bedoel van alle spullen die ze had? Ze moet toch een testament hebben laten maken?

FABIAN: Heeft ze ook! Daarom heb ik ook wat geërfd.

THEA: En haar bontjas?

FABIAN: Die heeft ze aan de Afrikanen vermaakt.

ISIDDOOR: Mogen wij dat testament ook eens zien?

FABIAN (*afwerend*): Over jullie staat er sowieso niets in. Anders had je wel wat gehad. De asylzoekers hebben de rest gekregen.

THEA: Ook de sieraden? Dat kan ik me niet indenken!

FABIAN: Aha, dus daar loeren jullie op? Zijn jullie daarom gekomen?

INNOCENTIA: Maar oom Fabian. Hoe kun je nou zoiets zeggen? We wilden alleen maar kijken hoe het met je is.

FABIAN: Dat heb je dan nu wel gezien.

ISIDDOOR: Wat ga je met die stoel doen, oom Fabian?

FABIAN: Er op zitten...

THEA (*kijkt om zich heen*): Eigenlijk past-ie hier helemaal niet.

FABIAN: Wat interesseert mij dat nou!

INNOCENTIA: Hoe zou je 't vinden als ik je mijn bank geef in ruil voor de stoel? Die zou hier veel beter op zijn plaats zijn!

FABIAN: Geen denken aan, ik heb veel liever deze kippendeel of hoe je hem noemt.

ISIDDOOR (*tegen Thea*): Weet je, ik zou die stoel ook best willen kopen. (*tegen Fabian*) Eigenlijk kunnen we best zaken doen...

FABIAN: Met jou doe ik geen zaken!

ISIDDOOR: Maar luister dan toch even naar me! Ik geef je die ene hangklok in ruil voor je stoel!

THEA: De klok die je al zo lang wil hebben. Dat is toch een eerlijke ruil? Zeg nou zelf, oom Fabian. Wat heb jij nou aan zo'n stoel?

FABIAN (*tegen Isidoor*): Heb je daarom de kroon der schepping meegenomen? Zodat zij me die stoel kan aftroggelen?

ISIDDOOR (*verontwaardigd*): Maar oom Fabian! Ik...

FABIAN: Die pandjeshuiswekker voor een stoel van Napoleon of een Louis X? (*hoofdschuddend*) Van m'n levensdagen niet!

INNOCENTIA (*geërgerd*): Wat zit je toch steeds met je Napoleon? En bovendien is het niet Louis X maar Louis de Tiende. En zo oud is die stoel ook weer niet.

THEA (*twijfelend*): Ik weet niet...

FABIAN (*trots*): Maar hij is wel veel geld waard!

ISIDDOOR: 't Maakt jou niks uit of-ie waardevol is of niet. Hoofdzaak is

dat-ie lekker zit. En in elke andere stoel zou je ook net zo goed zitten.

FABIAN: Dat geloof ik niet.

ISIDOOR: Luister, oom Fabian! Die wandklok is werkelijk heel zeldzaam.

FABIAN: Mijn stoel ook. Je hebt maar één doel: mijn zeldzame stoel voor goed geld verpatsen aan een klant met een dikke portemonnee...

THEA (*verontwaardigd*): Moet je horen wat hij zegt, Isidoor! Ik wil je wel vertellen...

FABIAN: Jullie vinden dus, dat die stoel te waardevol is voor mij? Dan moet ik je wel teleurstellen! Voor mijn achterwerk is niks waardevol genoeg! En bovendien - ik laat me niet afschepen met een beleende wandklok terwijl jullie dan een kostbare stoel hebben.

THEA: Een beleende klok! Dat is toch... (*hapt naar adem*)

FABIAN: Dat ding loopt toch nooit op tijd! (*tegen Isidoor*) Dan houd ik liever mijn eigen kostbaarheid.

INNOCENTIA (*tegen Thea en Isidoor*): Laat oom Fabian toch met rust! Ik praat nu wel met hem! (*tegen Fabian, geduldig*) Kijk eens, oom Fabian. Je kent mijn bank toch?

FABIAN: Waarom praat je tegen mij of ik geschift ben? Bovendien is jouw bank in het midden doorgezakt!

INNOCENTIA: Ik zal hem opnieuw laten bekleden. En dan kun je er lekker op gaan liggen als je je middagdutje doet.

FABIAN: Ik wil nergens op liggen! En aan middagslaapjes doe ik ook niet! Dat weet je best!

INNOCENTIA: Maar oom Fabian! Je moet toch toegeven dat zo'n stoel voor jou veel te ongemakkelijk is?

FABIAN: Van mij mag-ie best ongemakkelijk zijn. En denk er vooral aan: als op z'n minst Napoleon niet op jouw bank geslapen heeft, hoef je er bij mij niet mee aan te komen.

INNOCENTIA (*kwaad*): Lieve hemel nog-an-toe! Tot nu toe heb je dat nooit belangrijk gevonden! Waarom ben je ineens zo bezeten van die ouwe stoel?

FABIAN: Dat is geen oude stoel, dat is een kostbaarheid!

INNOCENTIA: Misschien is het wel namaak. Een goedkope imitatie!

THEA: Maar Innocentia! Het is een echte Chippendale. Die herken ik uit duizenden. Chippendale was een van de belangrijkste meubelmakers uit de achttiende eeuw. Alleen de stof van de zitting hoort er niet echt bij.

ISIDOOR: Die was natuurlijk al versleten, en tante Adelheid heeft er iets nieuws op laten zetten.

FABIAN: Hij bevalt me prima! (*gaat demonstratief op de stoel zitten*)

THEA: Wil je de stoel daar zomaar laten staan? Hij moet goed verzekerd worden! Ik mag er niet aan denken, wanneer...

FABIAN: Je bedoeld dat-ie gestolen kan worden? Daar breng je me op een goed idee! Zo'n stoel trekt allerlei gespuis aan, zoals een koeieflap de vliegen! Eigenlijk heb je gelijk, Thea! *(springt op)*

ISIDOOR: Wat ga je doen?

FABIAN: Dat zie je zo wel!

THEA: Waar ga je heen, oom Fabian?

FABIAN: Naar de schuur, met mijn verzekering spreken! *(af)*

ISIDOOR *(tegen Thea)*: Zo'n stoel zou ons uit de problemen helpen!

INNOCENTIA: Dan klopt het dus wat de mensen zeggen?

THEA: Wat zeggen de mensen dan?

INNOCENTIA: Dat jullie zowat failliet zijn.

THEA: Wat een brutaliteit!

ISIDOOR: Hou maar op, Thea. Je hoort 't, de mensen kletsen er al over. En bovendien is Innocentia mijn zusje.

THEA: En je denkt dat ze daarom minder roddelt dan de rest?

INNOCENTIA *(kwaad)*: Luister eens goed, Thea! Ik weet best, hoe dat komt! Jullie hebben op veel te grote voet geleefd! Je had beter een kruidenierszaak kunnen beginnen, in plaats van een antiekzaak. Mensen hebben altijd eten nodig!

ISIDOOR *(boos)*: Ik heb je goeie adviezen niet nodig, Innocentia! Wat we wel nodig hebben is een financiële injectie.

INNOCENTIA: Die heb ik ook nodig!

THEA: Hoe dat zo? Jij leeft hier gratis en voor niks op kosten van oom Fabian. Hij had best een mooi bedrag aan kost en inwoning van je kunnen vragen!

INNOCENTIA: Ik heb als pedicure niet veel te doen. De mensen knippen hun nagels liever zelf, lijkt wel.

THEA: Je had toch op tijd een echt vak kunnen leren!

INNOCENTIA: Net zoals jij, soms? 't Is te zien, hoever jij het geschopt hebt!

ISIDOOR: Hou op met dat gekibbel. We moeten proberen, de stoel in handen te krijgen. Dan verdelen we de opbrengst. Goed?

INNOCENTIA *(verontwaardigd)*: Delen?

THEA: Misschien heeft-ie nog wat geërfd.

INNOCENTIA: Ik zit de hele tijd aan tante Adelheid's sieraden te denken. Ik kan ze gewoon niet uit mijn hoofd zetten! *(Stien komt op met de koffiepot)*

STIEN: Jullie lusten toch wel een kop koffie, hè?

INNOCENTIA: Natuurlijk. Wacht, ik zet de kopjes wel even klaar. *(loopt naar de kast, slaat haar hand voor de mond als ze een sieradenkistje ziet. Bevoelt het nieuwsgierig)*

ISIDOOR: Kun jij niet eens met oom Fabian praten, Stien? Ik bedoel,

vanwege de stoel. Thea en ik willen hem echt die kostbare klok uit onze winkel geven als wij zijn stoel mogen hebben.

STIEN (*afwerend*): Ik met de boer praten?

INNOCENTIA (*tegen Isidoor*): De wandklok is niet half zoveel waard als de stoel. (*pakt kopjes uit de kast, de kastdeur blijft open*)

ISIDOOR: Maar jouw bank dan? Bovendien - wat wil jij met zo'n stoel doen?

INNOCENTIA: Je weet ook best, dat ik antiek verzamel. (*tegen Stien*) Jij kunt zelfs als leek min of meer zien dat de stoel hier niet thuis hoort. Ik zou ook best een andere stoel voor oom Fabian willen kopen. (*geeft Stien de kopjes, gaat weer terug naar de kast en strijkt met haar vingers over het sieradenkistje*)

STIEN (*maakt de tafel in orde*): Maar Innocentia! Ben je dan vergeten dat ik hier alleen maar de huishouding doe? Ik heb helemaal niks te vertellen bij hem. En wanneer ik hem goed begrepen heb, wil hij zijn stoel houden.

THEA: Maar misschien luistert hij toch beter naar jou dan naar ons. Je zou het toch kunnen proberen...

Fabian komt op met een stevig touw, ijzerdraad en een tang. Innocentia staat nog steeds voor de kast en aait over het sieradenkistje.

FABIAN (*snauwt naar Innocentia*): Wat heb jij in mijn kast te zoeken?

INNOCENTIA: Niks. (*doet gauw de deur dicht*) Ik heb er alleen wat kopjes uitgehaald...

FABIAN (*tegen Stien*): Heb ik je gezegd, dat je koffie moest zetten?

STIEN: Nee, maar...

FABIAN (*legt zijn spullen op de stoel en zet de kopjes op twee na weer in de kast. Tegen Innocentia, Isidoor en Thea*): Jullie hebben intussen heel goed kunnen bekijken hoe het met me is. Volgens mij hebben jullie hier verder niks meer te vragen of te doen?

ISIDOOR: Je moet nog maar eens goed nadenken over die stoel, oom Fabian! We zouden hem voor veel geld voor je kunnen verkopen, of hem in ieder geval in de etalage zetten. (*Innocentia geeft Isidoor achter Fabian's rug een teken, dat ze iets in de kast heeft ontdekt. Hij begrijpt haar niet*)

THEA: Als je hem durfde laten restaureren, zou hij vast en zeker nog meer opbrengen!

FABIAN: Heb je wat aan je oren? Ik verkoop niks, en ik restaureer niks en tentoonstellen al helemaal niet! Bovendien is het een aandenken aan mijn zuster - God hebbe haar ziel. De stoel wordt in ere gehouden.

Hier. Punt uit! Basta!

THEA: Je weet toch, dat Isidoor erg veel last van zijn rug heeft. En die stoel heeft precies de goeie hoogte voor hem.

FABIAN: Als je man last van zijn rug heeft moet je hem maar masseren of naar een kuuroord sturen.

Innocentia doet de kastdeur op een kiertje open en kijkt nieuwsgierig naar binnen. Fabian merkt het.

FABIAN: Heb je een bril nodig, Innocentia?

INNOCENTIA (*kastdeur snel dicht*): Nee, nee, ik dacht alleen maar...

FABIAN : Als jij denkt, levert dat nooit wat goeds op. Dus: ik wil geen bank en geen klok. Ik heb alles wat ik nodig heb!

INNOCENTIA (*betekenisvolle blik naar de kast*): Ik geloof dat je nog meer hebt, oom Fabian!

FABIAN (*ironisch*): Precies! Ik heb jullie. En jullie hangen als een strop om mijn nek! (*kijkt Thea en Isidoor aan*) Je hoeft nergens op te hopen, en jij ook niet, Innocentia! Alhoewel iets ouderwets best bij je zou passen! De stoel blijft daar staan. Basta!

INNOCENTIA (*beledigd*): Ik ga naar mijn kamers!

FABIAN: Dat is het eerste verstandige wat ik je heb horen zeggen! - En vergeet vooral niet je broer met aanhangsel mee te nemen!

ISIDOOR: Maar oom Fabian! Wij zijn toch alleen maar gekomen om te zien...

FABIAN: ...wat ik allemaal geërfd heb. Maar er valt hier niets te halen, dames en heer. En nu: de groeten en maak dat je weg komt. (*doet de deur open. Innocentia, Thea en Isidoor zwaar beledigd af*)

STIEN: Zo. Nu gaan wij tweeën eerst een kop koffie drinken, boer?

FABIAN: Je moet niet altijd 'boer' tegen me zeggen, alleen maar omdat ik een paar koeien heb!

STIEN (*schenkt koffie in*): En varkens en kippen! Die heb je nog vergeten. (*kijkt naar de tang, het touw en het ijzerdraad*) Waarom heb je die spullen eigenlijk uit de schuur gehaald?

FABIAN: Omdat ik mijn stoel wil vastleggen! Voor die roversbende is niks veilig! Je hebt gehoord hoe ze op mijn geërfde spullen loeren! Ik vertrouw ze voor geen cent! Als die drie eens zouden weten dat tante Adelheid al haar sieraden aan mij heeft nagelaten! (*grijnst, loopt naar de kast en haalt de doos met sieraden eruit*) Hier, bekijk dit maar eens, Stien! (*opent het kistje, en legt kettingen, ringen, armbanden enz. op tafel*) Meer dan genoeg om drie of vier koeien te kopen en op te fokken.

STIEN (*diep onder de indruk*): Lieve hemel! Dat is toch niet waar! En dat

is nu allemaal van jou! Is alles echt?

FABIAN: Natuurlijk is alles echt. Denk je eens in, tante Adelheid is drie keer getrouwd geweest!

STIEN: Tjongejonge, boer! Als je vrouw zaliger dat nog had kunnen meemaken! Ze had elke dag een andere halsketting kunnen dragen.

FABIAN: In de koeiestal, zeker.

STIEN: Maar jullie gingen toch wel eens uit? Zijn jullie dan nog samen nooit naar de bioscoop geweest, of naar het theater in de stad?

FABIAN: Jazeker wel, Stien. En we hebben samen een mooie tijd gehad. *(weemoedig)* Wanneer ik toen al die mooie spullen eens had gehad...

STIEN: Ik heb het ook altijd zuinig aan moeten doen. Als ik er aan denk dat mijn Hannes nu nog zou leven... *(zucht)*

FABIAN: Weet je wat, Stien! We gaan een keer samen uit en dan doe je al dat moois om je hals. Enne... ik heb nou geen trek aan koffie.

STIEN: Maar boer! Dat zou ik niet durven!

FABIAN: Wat? Met mij uitgaan? Luister nou eens, Stien! Kijk, ik heb niemand meer en jij bent ook alleen. Waarom zouden wij er dan niet een mooi dagje van maken? Daar steekt toch geen kwaad in? En jouw Hannes zou het ook vast en zeker goedvinden. Net als mijn Johanna.

STIEN: Meen je dat echt, boer?

FABIAN: En we hebben ook nog mijn erfenis te vieren! - En zeg toch niet altijd 'boer' tegen me!

STIEN: Maar als Innocentia en de anderen het in de gaten krijgen?

FABIAN: Dat gaat hun niks aan. En hoe zouden ze het kunnen weten van de sieraden, als jij 't hun niet vertelt?

STIEN: Innocentia keek zo eigenaardig toen ze de kopjes uit de kast haalde. Misschien heeft zij het kistje toch ontdekt. Wat moet ik haar zeggen als ze er naar vraagt?

FABIAN: Dat dat mijn nieuwe gereedschapskist is. *(pakt touw, tang en ijzerdraad en bindt de stoel vast aan het raam)*

STIEN: Eigenlijk bedoelde ik zonet wat anders. Innocentia en Isidoor zullen het vast niet leuk vinden als jij met mij uitgaat. En zijn vrouw ook niet.

FABIAN: Wat interesseert mij dat nou! En voor jou maakt het ook niks uit. We timmeren gewoon een bordje op de deur: "Vandaag geen bezoek". *(heeft intussen de stoel goed vast gebonden)* Zo! Dat drietal is in staat om hem onder mijn ogen vandaan te gappen. Hoe die Innocentia hier voortdurend loopt rond te scharrelen! Maar zeg eens eerlijk, Stien: schaam je je ervoor om met mij uit te gaan?

STIEN: Wat denk je wel, boer! Ik wil alleen geen wig tussen jou en je familie drijven.

FABIAN: O, die zit er al twintig jaar in!

STIEN: ...En bovendien...

FABIAN: Maar Stien toch! *(legt zijn arm om haar schouder)* De rouwtijd is al lang voorbij. Wij kennen elkaar al zo lang, en dan mag je toch best met elkaar uitgaan, of niet?

STIEN: Eigenlijk heb je gelijk, boer.

Fabian zucht, neemt de rest van het touw, het ijzerdraad en de tang en gaat ermee naar buiten. In de deuropening blijft hij nog eenmaal staan.

FABIAN: Dat iedere keer 'boer' tegen me zeggen krijg ik er nog wel eens uit! *(af. Stien doet een halsketting om en bekijkt zich in de vensterruit)*

STIEN: Tjongejonge, echte parels!

Stien schrikt, als de bel gaat en doet haastig de ketting af. Ze legt die in het kistje en bergt dat op in de kast. Ze is er nog maar net mee klaar, wanneer Innocentia binnenkomt en naar de kast kijkt. Ze heeft een kopje bij zich. Het is duidelijk dat ze een smoes heeft bedacht.

INNOCENTIA: De deur stond open, dus ben ik maar gewoon naar binnen gestapt.

STIEN: De boer heeft hem zeker open laten staan. Hij is denk-ik in de schuur om zijn spullen op te bergen.

INNOCENTIA: Ik kwam eigenlijk om de wandelgids van oom Fabian te lenen. *(kijkt weer naar de kast)*

STIEN: Hij komt er zo wel weer aan.

INNOCENTIA: Heb jij intussen nog een beetje zelfrijzend bakmeel voor me? Ik ben er doorheen. *(geeft Stien het kopje)*

STIEN: Natuurlijk. Loop je even mee naar de keuken?

INNOCENTIA : Ik wacht hier liever even, als je dat niet erg vindt. *(ontdekt de vastgebonden stoel)* Wat heeft dat te betekenen?

STIEN: Dat zie je toch? De boer heeft zijn stoel vastgebonden.

INNOCENTIA: Waarom is dat?

STIEN: Weet ik veel! Misschien is-ie bang voor inbrekers.

INNOCENTIA: Hoe bestaat 't! Wil je nou dat meel even voor me ophalen?

STIEN: Weet je wat, Innocentia? Loop zelf even naar de keuken en pak maar wat je nodig hebt. Je weet waar 't staat. *(pakt een boekje uit de kast)* En hier is je wandelgids.

INNOCENTIA: Maar ik kan toch niet zomaar in jullie keuken rondscharrelen?

STIE : O jawel, dat kun je best. Je oom vindt 't vast niet erg. Ik moet hier

nog aan het werk. *(ruimt kopjes op, pakt een stofdoek en gaat aan de slag)*

INNOCENTIA: Ook goed, dan ga ik wel even. *(af)*

STIEN *(terzijde)*: 't Zou wat moois zijn als ik haar met de sieraden helemaal alleen had gelaten... *(Fabian komt binnen. Stien staat als een politieagent met gekruiste armen voor de kast)*

FABIAN: Wat is hier aan de hand? Sta je de kroonjuwelen te bewaken?

STIEN *(fluistert)*: Innocentia is er weer. In de keuken. Ze heeft vast en zeker wat gemerkt, zonet. Ze heeft zogenaamd meel nodig. En ze heeft ook nog een wandelgids van je geleend. Je moet wel stekeblind zijn als je niet merkt dat dat een geweldige smoes is!

FABIAN: Sinds wanneer wil die dan aan de wandel? *(Innocentia komt op. In de ene hand een boordevol kopje suiker, in de andere de wandelgids)*

STIEN: Heb je het meel gevonden? *(kijkt naar kopje, proest)* Maar dat is toch suiker?

INNOCENTIA *(verlegen)*: Dat klopt, ik heb ook suiker nodig.

STIEN: Wacht even, dan haal ik het meel wel. *(af)*

INNOCENTIA: Weet je, ik wil een taart bakken. Ik krijg vandaag bezoek en dan wil ik hem ook wat van de omgeving laten zien. Charles is een echt natuurliefhebber.

FABIAN *(kijkt naar haar schoenen)*: En daarop wil jij een eind lopen? Wat voor maat schoenen heb je eigenlijk? *(tilt haar voet op zoals bij een paard, Innocentia slaakt een kreetje van schrik)*

INNOCENTIA *(verontwaardigd)*: Laat me onmiddellijk los, oom Fabian!

FABIAN *(doet wat ze vraagt)*: Ik wilde alleen maar kijken... Je had mijn wandelschoenen kunnen krijgen, maar die passen niet. Met jouw voeten kun je een bosbrand doven!

INNOCENTIA *(kwaad)*: Oom Fabian! Je hebt werkelijk net zoveel gevoel als een koe! Geen wonder dat je geen boerin meer op je boerderij kunt krijgen! *(werpt een blik op de geketende stoel)* Wat had je in je hoofd toen je dat bedacht?

FABIAN: Tja, weet je, er verdwijnt tegenwoordig zoveel. En je hebt zelf gezegd dat ik hem goed verzekeren moest. En dit hier *(schudt aan de stoel)* is beter dan elke andere verzekering. Ik ga straks uit en dan heb ik liever dat-ie mooi vastgebonden is.

INNOCENTIA *(verrast)*: Ga je uit? Waar naar toe?

FABIAN: De stad in. Je hebt me net zomaar weer op een goed idee gebracht toen je zei dat ik geen boerin meer kon opscharrelen. Misschien moet ik in de stad maar eens gaan rondkijken...

INNOCENTIA: Als je alle vrouwen precies zo behandelt als mij, dan zie ik het somber voor je in.

FABIAN: Had je 't over 'vrouwen'?

INNOCENTIA: Jazeker, Vrouwen. En je toespelingen kun je beter voor je houden. Vrijgezellen zijn nog steeds in. Maar ik heb ook nog best kansen!

FABIAN: Ja natuurlijk, je... Hoe heet je wandelvriendje ook alweer?

INNOCENTIA: Charles. Een fijngevoelig mens, niet zo onbeschaafd als zoveel anderen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto